Contributed by Adi Attasi
vrijdag, 17 augustus 2012 - Last Updated vrijdag, 17 augustus 2012

Adi Attasi is een activist uit de Syrische stad Homs. Zijn huis werd in brand gestoken en zijn gezin sloeg op de vlucht. Hij vertelt zijn verhaal over de opstand.

“Onze revolutie is in de eerste plaats de afwijzing van tientallen jaren van de eenpartijstaat, waar maar een ideologie werd toegestaan, een manier van denken, en waar we werden uitgesloten van ieder werkelijk politiek debat.

We raakten uitgeput door de heerschappij van de familie Assad en zijn kring, en hun groeiende monopolie over alle aspecten van ons leven. Deze cirkel werd rijker en rijker op hetzelfde moment waarop zo veel mensen werden gevangen in diepe armoede.

Maar bovenal is deze revolutie een afwijzing van de corruptie die het regime door elke porie uitzweette. Het maakte de toegang tot zelfs de meest elementaire dienstverlening duur en buiten het bereik van burgers.

De directe inspiratie kwam van de Tunesische revolutie – maar de Syrische samenleving was al jaren aan het koken. De opstand begon met het samenkomen van twee elementen. De eerste was de georganiseerde burgeroppositie, zoals de kleine protesten van activisten rond gevangenen en dergelijke.

Deze georganiseerde protesten begonnen te fuseren met spontane daden van protest. Soms ging dit om duizend mensen die zich plotseling keerden tegen veiligheidstroepen.

De fusie van die spontane woede en de georganiseerde oppositie schiep de grassroots leiding van de revolutie. Op 15 maart 2011 kwamen ze samen in het hart van Damascus voor de eerste georganiseerde massaprotesten. Deze beweging verspreidde zich vervolgens in het zuiden en door het hele land.

De oorspronkelijke eisen riepen op tot uitvoering van hervormingen, een einde aan de corruptie en het oppakken van eisen voor sociale rechtvaardigheid. Maar nadat het regime reageerde met geweld werden deze eisen een oproep tot de val van het regime –tot het neerhalen van het apparaat van onderdrukking.

Nu is er geen weg terug meer. We zijn te ver gekomen en hebben te veel verloren. We hebben nu twee kanten van de revolutie – de gewapende opstand en de massale demonstraties en stakingen.

Enerzijds gaan gebeurtenissen zo snel als de snelheid van het licht, maar anderzijds verlopen ze moeilijk en traag. Mensen willen onmiddellijk verandering, maar we zullen dit regime stuk voor stuk naar beneden moeten halen.

Het recente overlopen van insiders van het bewind zijn een belangrijke aanwijzing dat we naar voren bewegen. Maar het is een moeilijke weg. Voor ons begint de echte revolutie nadat Assad valt. We moeten dingen weer opbouwen, voor de slachtoffers zorgen, voor de families van de martelaren, de ontheemden. Dit zal een gezamenlijke inspanning zijn.

Maar we moeten ook op onze hoede zijn voor degenen die sektarisme willen promoten, of krachten van buitenaf zoals het Westen, de Golfstaten en Rusland die loyaliteit willen kopen.

Contributed by Adi Attasi
vrijdag, 17 augustus 2012 - Last Updated vrijdag, 17 augustus 2012

We kijken uit naar politieke vrijheid en een politiek leven. De strijd na de val van het regime gaat over democratie, brood en rechtvaardigheid. In de afgelopen 16 maanden hebben we schouder aan schouder gestaan en hielpen we elkaar. Dit is wat we zullen meenemen de toekomst in.”

Dit interview verscheen eerder op socialisme.nu